

TEN ROOMS OF THE MIND

MADNESS

Excess

GILLETTE பைத்தியம்

அளவுமீறல்

மனத்தின் பத்து அறைகள்

நம்மில் ஒவ்வொருவரும் ஒருபோதும் தேர்ந்தெடுக்காமலேயே குடியிருக்கும் ஒரு வீடு இருக்கிறது.

அதற்கு முகவரி இல்லை. எந்த வரைபடத்திலும் அது இல்லை. ஆனாலும் நாம் உண்மையாக வாழ்ந்த எந்த இடத்தையும்விட அதை நன்றாக அறிவோம். உள்ளே பத்துக் கதவுகள் இருக்கின்றன.

சிலவற்றை உணராமலேயே ஒவ்வொரு நாளும் திறக்கிறோம்.

மற்றவற்றை, அவற்றுக்கும் நமக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை என்று பாசாங்கு செய்தபடி, பூட்டியே வைத்திருக்கிறோம்.

பிறகு, நாமே கட்டாத, ஆனாலும் எப்படியோ நமக்குள் சுமந்து செல்லும் அறைகளும் இருக்கின்றன. இது ஒரு கோட்பாடு அல்ல.

அலமாரியில் தூசு படிந்து கிடக்கும் ஓர் உளவியல் கையேடும் அல்ல.

இந்தப் பத்து அறைகளின் ஊடே, பல நேரங்களில் தான் எங்கே இருக்கிறோம் என்று தெரியாமலேயே, ஒவ்வொன்றாக நடந்து சென்ற ஒரு மனிதனின் கணக்கு இது; இப்போது தோள்களில் இன்னும் சில ஆண்டுகளுடன், அவற்றைத் தான் அனுபவித்தபடியே துல்லியமாக விவரிக்க அவன் முயல்கிறான்.

பத்துக் கதவுகள்.

அனைத்தையும் நான் திறந்தேன்.

சிலவற்றை ஆர்வத்துடன்.

சிலவற்றைத் தயக்கத்துடன்.

சிலவற்றைத் திரும்பிச் செல்ல ஏற்கெனவே மிகவும்
தாமதமாகிவிட்டபோது மட்டுமே.

இந்த அறைகள் பழக்கமானவையாகத் தோன்றினால், அவை என்
கதையைச் சொல்வதால் அல்ல.

எங்கோ ஆழத்தில், அவை உங்கள் கதையையும் சொல்வதால்தான்.

Ferdinando

பைத்தியம் – அளவுமீறல்

அவர்கள் என்னைப் பைத்தியம் என்று அழைத்தார்கள்.

ஒருமுறைக்கு மேல்.

சில நேரங்களில் நான் அளவுக்கு மீறிச் சிந்தித்ததால்.

சில நேரங்களில் நான் அளவுக்கு மீறி உணர்ந்ததால்.

சில நேரங்களில் வெறுமனே விஷயங்களை வேறொரு
கோணத்திலிருந்து பார்த்ததால்.

நம்மால் வகைப்படுத்த முடியாததற்கு நாம் கொடுக்கும்
முத்திரையே பல நேரங்களில் பைத்தியம் என்பதைக்
காலப்போக்கில் உணர்ந்தேன்.

ஆனாலும், அளவுக்கு மீறிய உணர்திறனிலிருந்து பிறக்கும் ஒரு
வகைப் பைத்தியம் இருக்கிறது.

அளவுக்கு மீறிய கேள்விகளிலிருந்து.

ஆழமில்லாத மேற்பரப்புகளை ஏற்றுக்கொள்ள
இயலாமையிலிருந்து.

பைத்தியம் என்பது மொழியைவிடச் சிந்தனை வேகமாக ஓடும் ஓர்
அறை.

உணர்ச்சிகள் அனைத்தும் ஒரே நேரத்தில் வந்து சேரும் இடம்.

இதயம் தன் கதவுகளை மூட முடியாத இடம்.

அதன் ஊடே கடந்து செல்லும் எவரும் மாறாமல் ஒருபோதும்
வெளியே வருவதில்லை.

ஏனென்றால் அவர்கள் எதையோ பார்த்துவிட்டார்கள்.

பார்த்ததைப் பார்க்காததாக்க முடியாது.

பைத்தியம் நுண்ணறிவுக்கு நேர்மாறானது என்று பலர்
நம்புகிறார்கள்.

எனக்கு அதில் நம்பிக்கை இல்லை.

சில நேரங்களில் அவை நெருங்கிய உறவினர்கள்.

சில நேரங்களில் பைத்தியம் என்பது தன் இறுதி எல்லையை
அடையும் நுண்ணறிவு.

இனி அதைக் கட்டுக்குள் வைக்க முடியாத புள்ளி.

அது அளவுக்கு மீறிய தொடர்புகளைப் பார்க்கும் இடம்.

அளவுக்கு மீறிய அர்த்தங்களை.

ஒரே நேரத்தில் அளவுக்கு மீறிய யதார்த்தத்தை.

அது நிகழும்போது, மொழி இனி போதுமானதாக இல்லை.

சைகை மட்டுமே—அல்லது மௌனம்—ஒரு குறையுள்ள
மொழிபெயர்ப்பாளராக எஞ்சுகிறது.

Ferdinando